

Žalo dyévča, žalo trávu
nedaleko Velehradu.

Jak nažalo, navázało,
na šohajka zavołało.

Pod, šohajko, z druhéj strany,
zadvyhneš mne batoh trávy.

Batoh trávy, jateliny,
pod šohajko z druhéj strany.

Jednú rukú batoh zdvyháľ
a tú druhú prsten snýmáľ.

Ked ty mne ten prsten sejmeš,
možeš vedet, že ma vezmeš.

Ked ta vezmem, budem ta byt,
až mne budeš dobre robyt.

Už sem ta vzáľ, nebyjem ta,
moja milá, lutujem ta.

49.

Z Javornika.

Cho-dí sprá-včí po dě-di - ně od o - kén-ka k oknu,
od o - kén - ka k o-knu.

Chodí správčí po dědině
od okénka k oknu,
rozkazuje na to panské,
ej zajtra na robotu.

Ja prišiel tam na děvčátka,
ony v karty hrály;
dál im pěkné pozdravění,
ony děkovały.

Chytíl jednu za ručenku
a druhú za obě,
véděl on ich do hospody,
do bílého lože.

Štýry svíčky vyhorely,
než sa namľúvili,
a téj pátěj polovičku,
než sa uľožili.

A jak bylo po půľ noci
o jednéj hodině;
Obracuj sa, švarné dívča,
pravým bočkem ke mně!

Já sa k tebě neobráťím,
já sa na ťa hněvám;
já sem maľa pěknú krásu,
pre teba jí nemám.

50. a)

Zdlouhavě. Suš. 177.

Z N. Lhotek.

V tem Tr-na-vském po - li ho-stý - ne-ček no - vý, doňho sa
schádzajú vše - li ja - cí pá - ny.